NTNU **S-sak 7/13**
Norges teknisk-naturvitenskapelige universitet
27.02.2013 ASW
Arkiv:

N O T A T

Til: Styret
Fra: Rektor
Om: Ressursfordeling og -forvaltning i et strategisk perspektiv: Revidering av NTNUs inntektsfordelingsmodell

---

Tilråding:

Styret vedtar revidert inntektsfordelingsmodell for NTNU etter de prinsipper som er beskrevet i notatet.

1. Bakgrunn

S-sak 14/12 og 47/12 omhandlet revidering av NTNUs inntektsfordelingsmodell (IFM) og en diskusjon rundt nivået på rammen for strategi- og omstillingsmidler. Forslaget som legges fram for Styret er utarbeidet av en dekanarbeidsgruppe (IVT, DMF og SVT) ledet av Rektor og har vært drøftet i dekanmøtet ved flere anledninger.

Dette notatet følges av en sammenfatning av S-sak 14/12 og 47/12 som i detalj utreder konsekvenser av de forslag som her legges fram for Styret.

1.1. Sammendrag av forhold som ønskes vedtatt

Prosjektet «Ressursfordeling og -forvaltning i et strategisk perspektiv: Revidering av NTNUs inntektsfordelingsmodell» kan oppsummeres i følgende punkter som ønskes vedtatt:

a) Budsjettbalansen, særlig størrelsen på bevilgning til strategi- og omstilling på institusjonsnivået
b) Beregning av forskningstildelingen (ramme og fordeling)
    - Lukningsgapet og forskningsrammen
    - Fordeling av forskningsrammen på basis og resultat
    - Fordelingsnøkkelen på resultatindikatorene for resultatbevilgningen for forskning
c) Prinsippene for å komme fram til revidert bevilgning til infrastruktur
d) Vurdering av basisbevilgning til utdanning
e) Endring av kontakttid for utvalgte studieprogram
f) Skjønnsmessige tildelinger
g) Innfasing av revidert IFM

2. Budsjettbalansen: Størrelsen på bevilgning til strategi- og omstilling på institusjonsnivået

Den sentrale budsjettposten for strategi- og omstillingsmidler er den viktigste posten som gir NTNU handlingsrom for satsing og omstilling. Det er i 2012-budsjettet satt av 137 mill. kr til dette. Dette er et nivå NTNU har hatt siden 2009. Da valgte vi å justere opp fakultetenes ordinære driftsrammer og justere ned nivået på SO-midler. Dette var etter at den store satsingen på utvikling av nanolaboratoriet var avsluttet. SO-posten utgjør ca 4 % av den totale rammetildelingen fra KD.
Vurderingen er at det er viktig at NTNU har et strategisk handlingsrom og omstillingsrom. I drøftingene i dekanmøtet har det vært tilslutning til at NTNU gjennom dette nivået har det. I tillegg er det viktig at fakultetene legger opp til å ha rom for strategiske satsninger innenfor sin ramme.
Da handlingsrommet for strategiske satsinger ble skapt fra 2002 og utover, skjedde det ved en gradvis reduksjon i fakultetsrammene ved ikke å gi full lønns- og priskompensasjon.
Rammene for faglige satsinger vil være en del av styrets årlige budsjettbehandlinger. Det foreslås ikke endret i denne revisjonen av budsjettmodellen. Når prosessen for å bestemme ulike typer faglige satsninger som er beskrevet i den reviderte strategien er ferdig, vil vi ha identifisert behovet for midler til dette, og styret kan gjøre en ny vurdering for hvor mye som skal avsettes til strategiske satsinger.

Forslag til endring:
Nivået på SO-midler behandles i de årlige budsjettbehandlingene. Det legges ikke opp til å endre nivået i denne saken.

3. Beregning av forskningstildelingen (ramme og fordeling)

En viktig balanseringsakse i IFM er ressursbruken til forskning og utdanning. Det er disse virksomhetene som tar den aller største delen av ressursene. Det ble gjennom revideringen av IFM avdekket at modellen var asymmetrisk i finansiering av utdanning- og forskningsvirksomheten målt i faste vitenskapelige årsverk. Det var ønskelig å finne et balansekriterium for finansiering av forskning og utdanning.

Forslag til endring:
Det foreslås at kriteriet for balanse mellom forskning og utdanning som skal benyttes i IFM gjøres slik at modellen finansierer like mange undervisningstimer som forskningstimer for fast vitenskapelig personell på institusjonsnivå.

3.1. Fordeling av forskningsrammen på basis og resultat

Forskningsrammen fordeles mellom en basis- og en resultatdel. Dagens IFM fungerer slik at resultatbevilgningen til forskning ligger fast, og basisbevilgningen vokser i takt med forskningsrammen. I 2012 er fordelingen mellom basis og resultat 55%-45%. I diskusjonene i dekanmøtet har det framkommet syn på at den endring vi gjør i IFM ikke bør representere en brå endring i totalbudsjett, men skal føre til en gradvis endring i retning av å gi forskningsproduksjon større vekt når forskningsrammen vokser. Det vil den gjøre når utdanningsvirksomheten vokser, som vi kan forvente i de neste årene. Vi foreslår derfor at forholdet mellom forskning basis og resultat snus, slik at basisbevilgningen holdes fast, og resultatbevilgningen øker når den totale forskningsrammen økes. Forskning basis lønns- og prisjusteres.

Forslag til endring:
Forholdet basis-resultat i forskningstildelingen beholdes på 55-45.
Basisdelen fryses på kronebeløpet 328,4 MNOK, som lønns- og prisjusteres i kommende år.

3.1.1. Styrken på resultatkomponentene innenfor forskning resultat

I dagens IFM får fakultetene bevilgning basert på oppnådde resultater innenfor seks indikatorområder for forskning: Antall uteksaminerte doktorgrader, tverrfaglig doktorgradsproduksjon, eksternfinansiert virksomhet, antall lisensieringer og bedriftsetableringer og publikasjonspoeng. Alle beløpene, utenom bevilgning til doktorgrader, har ligget fast uten pris- og lønnskompensasjon. Bevilgningen til doktorgrader har framkommet som en residual. Dette innebærer at kun bevilgningen til doktorgrader øker over tid, ved økt resultatramme.

Vurdering og forslag til endring:

NTNU-vektingen synes rimelig i forhold til NTNUs strategi. Det synes ikke å være sterke argumenter for å styrke doktorgradsuttellingen relativt sett på bekostning av de andre indikatorene.

Derfor foreslås en fast prosentvis vekting på det nivået som resultatet i IFM 2012 hadde:

Vitenskaplige publikasjoner	20 %
Eksternfinansiert virksomhet	16 %
EU-Tilskudd	6 %
Nyskaping	1 %
Bev dr. grad	56 %
Tverrfak. Veiledning PHD	2 %

4. Infrastrukturbevilgning gjennom IFM

Bevilgningen til infrastruktur i IFM er basert på innhentede regnskapstall fra 2001 – 2003. Det har vært en stor utvikling i infrastrukturen ved NTNU siden da, og det er derfor nødvendig å kartlegge omfanget på nytt. Flere metoder for å anslå infrastrukturkostnadene ved NTNU ble vurdert. Løsningen som ble utredet er en fastsetting av tildelingen med utgangspunkt i data fra regnskaps-systemet, for deretter å gjøre skjønnsmessig justering av dette. Tallgrunnlaget består av rådata fra regnskapet for perioden 2008 til og med 2010 for rammene RD, RD69, RSO og BOA, basert på utvalgte arter som antas er benyttet i forbindelse med infrastruktur.

Investeringer og avskrivninger ble ikke hensyntatt under begrunnelse av at investeringene i hovedsak var finansiert gjennom AVIT-midler bevilget fra sentralt hold. Avskrivninger på utstyr dekkes ikke gjennom KDs budsjettmodell og er derfor ikke med i grunnlaget.

En avveining som må gjøres er hvor stor andel av BOA-aktivitetens infrastrukturkostnader som skal finansieres gjennom bevilgningsøkonomien i en bevilgning til infrastruktur. BOA-aktiviteten skaper bidragsprosjekter som i snitt finansieres med 25 prosent egenandel. BOA-virksomheten skaper forskningsresultater som gir en uttelling i KDs budsjettmodell på ca 244 MNOK i 2012-budsjettet. Alternativ IFM fordeler 176 MNOK for denne produksjonen. Den samlede BOA-finansierte infrastrukturkostnaden er på 83.5 MNOK. Dette er utgangspunktet for at det foreslås at en egenandel på 25 prosent av disse kostnadene dekkes gjennom IFMs infrastukturbevilgning. Regnskapstallene ble kvalitetssikret i samarbeid med fakultetene.

Forslag til endring:
Man anser at det beste anslaget på infrastrukturkostnader fås gjennom aktivitetstall fra regnskapet. Det anbefales derfor å bruke de kvalitetssikrede regnskapstallene for å fastsette en ny infrastruktur-bevilgning. Det nye forslaget er vist i tabellen under. Forslaget innebærer en økning av infrastruktur-bevilgningen på 49 mill. kr. Videre anbefales det at man bør revidere infrastrukturbevilgningen hvert tredje til femte år.

	IFM	Nytt forslag	Endring
AB	5 459	5 317	-142
DMF	25 725	54 480	28 755
HF	5 902	5 444	-458
IME	20 366	17 847	-2 519
IVT	40 950	51 481	10 531
NT	61 043	73 712	12 668
SVT	14 101	14 302	201
VM	7 656	7 656	0
Totalsum	**181 202**	**230 238**	**49 036**

5. Vurdering av basisbevilgning til utdanning

Basisbevilgningen til utdanning har ikke vært justert siden modellen ble innført i 2005. Nye studieprogrammer har ikke vært tildelt basisbevilgning – styret har tillatt programmene opprettet med utgangspunkt i at fakultetene selv må sørge for å holde budsjettbalansen gjennom å legge ned gamle emner når nye opprettes.

Det har vært gjort en del analyser av en mulig "renormering" av basistildelingen. Måten dette er gjort på er den samme som ble brukt for å fastsette basisbevilgningen i 2005. Konsekvensen av en renormering er derfor at fakultet som har økt sin studieprogramportefølje får økt basisbevilgning. Det motsatte gjelder for fakultet som har redusert sin studieprogramportefølje, dvs. en redusert basisbevilgning.

En renormering ville slik virke mot strategiske mål avledet fra strategiplanen.

Vurdering og forslag til endring:

Det foreslås å opprettholde dagens basisbevilgning, på bakgrunn av at fakultet som har redusert sin studieprogramportefølje ikke skal straffes, ei heller skal fakultet som har utvidet sin portefølje belønnes. Det anbefales likevel at man tar hensyn til tre spesielle tilfeller.

Entreprenørskolen
Entreprenørskolen (SVT) er et toårig masterstudium innen entreprenørskap, med en retning innenfor samfunnsfag og en innen realfag. Entreprenørskolen har i dag en total bevilgning gjennom IFM på

1,1 mill kr, herav en basisbevilgning på 0,15 mill kr. En gjennomgang av Entreprenørskolens faste kostnader viser behov for en høyere basisbevilgning. De faste kostnadene er knyttet til koordinering av praksisplasser, kontakt med samarbeidsuniversiteter, samfunnskontakt og liknende. Denne beregningen viser et behov for en basisbevilgning på 1 mill kr, som bør innføres som en fast basistildeling gjennom «Spesielle oppgaver» i IFM.

Praksiskostnader lærerutdanningen
På bakgrunn av den oppdaterte kostnadsberegningen for praksisplasser og med viten om at lærerutdanningen er inne i en vekstperiode foreslås det å erstatte dagens ordning med en fast sum til kjøp av praksisplasser med en stykkprisfinansiering. Regner man om rundsumbevilgningen SVT i dag mottar til stykkpris er denne på 11 000 kr per praksisplass. Legger man det faktiske kostnadsnivået knyttet til praksisplasser til grunn vil dette øke stykkprisen med 12 000 kr per praksisplass. Til sammenlikning ble fem studieprogram innen femårig integrert lærerutdanning flyttet fra finansieringskategori E til D i KDs budsjettmodell i 2011, som betyr en økning på 10 000 kr per årsenhet. Det foreslås å opprette en stykkprisfinansiering for praksisplasser på 23 000 kr, og videreføre denne med pris- og lønnsjustering. Dette innebærer en økt bevilgning til SVT på 8 mill. kr, regnet ut i fra antall studenter i praksis i 2011.

AB og DMF
Fakultetene AB og DMF hadde i 2005 en smal studieprogramportefølje. Fakultetenes egenart har gjort det vanskelig å legge ned studieprogram for å gjøre plass til nye innenfor de gitte driftsrammene. Det kan derfor argumenteres for at disse fakultetene ikke har samme mulighet til endring av sin portefølje som de andre fakultetene. Siden 2005 har det kommet til nye studieprogram ved AB og DMF som det anbefales å gi basisbevilgning. For AB innebærer en renormert basis til nye studieprogram 2,8 mill. kr, for DMF innebærer dette en økning i basisbevilgning på 4,9 mill. kr.

6. Endring av kontakttid for utvalgte studieprogram

En del av den resultatutsatte undervisningsbevilgningen skjer gjennom det som kalles kontakttidsbevilgning. Kontakttiden defineres som det antall timer en student har toveis kontakt med en lærer. Den angis i timer per studiepoeng per student. Et studieprograms kontaktsats er bygget opp ved å legge sammen ulike påslag basert på et programs egenart.

Det er argumentert for at særlig utøvende fag som arkitektur, industriell design, billedkunst og utøvende musikk bør gjennomgås med henblikk på å oppjustere kontakttidssatsen for disse. Disse fagene er preget av utstrakt én til én-kontakt mellom undervisningspersonale og student. I dagens IFM ligger disse studieprogrammene med samme kontaktsats på 1,8 timer per studiepoeng per student. En sammenlikning med KDs finansieringsmodell viser at kunst der ligger en kategori over arkitektur, industriell design og utøvende musikk.

Vurdering og forslag til endring:

Det foreslås at kunst og utøvende musikk likebehandles og får økt kontaktsats opp til nivået på medisinerstudiet, 2,5 timer per studiepoeng per student. Denne økningen innebærer en økt kontaktbevilgning på 0,9 mill kr for AB og 2 mill kr for HF.

Studieprogrammene arkitektur og industriell design blir vurdert til å få økt kontakttiden fra 1,8 timer per studiepoeng per student til 2,2. Argumentet er her det samme som for musikk og billedkunst, at

undervisningen er preget av utstrakt én til én-kontakt mellom undervisningspersonale og student. Dette betyr en økt kontaktbevilgning tilsvarende 3,6 mill kr for arkitektur (AB) og 0,4 mill kr for industriell design (IVT).

Sluttrapporten for IFM fra 2005 lister opp en rekke prinsipper for fastsettelse av kontakttid for et studieprogram. Ett av prinsippene lyder som følger: «Studieprogrammer med vesentlig innslag av øvinger som er av en slik art at rapporter og besvarelser krever tilbakemelding til studentene ut over utlevering av rettede besvarelser, gis et påslag på 0,3 timer pr. student pr. studiepoeng». På bakgrunn av dette prinsippet er det vurdert at IME bør få økt kontakttiden fra 1,0 per studiepoeng per student til 1,3 for studieprogrammene datateknikk og informatikk, som betyr økt kontaktbevilgning på 1,7 mill kr.

7. Skjønnsmessige tildelinger

Forskning resultat gir som tidligere nevnt bevilgning basert på måloppnåelse innenfor seks indikatorområder. Fakultetet HFs (utøvende musikk) egenart gjør at det ikke har samme potensiale som andre fakultet til å oppnå bevilgning gjennom denne komponenten. For eksempel gir forskning resultat bl.a. bevilgning basert på publiseringspoeng. I stedet for å ende i en publisert forskningsartikkel kan et vitenskapelig arbeid resultere i en framføring på utøvende musikk. Dette fanges ikke opp i IFM.

Forslag til endring:
For å kompensere for HFs musikkutdannings begrensede muligheter til resultatoppnåelse gjennom forskning resultat foreslås det å gi HF en skjønnsmessig tildeling på 4 mill. kr.

8. Vitenskapsmuseet

Vitenskapsmuseets (VM) driftsramme bevilges over posten «Spesielle oppgaver» i IFM, og er på 37,3 mill kr i 2013. Dette har vært tilfelle siden dagens IFM ble innført i 2005. Beløpet har siden blitt korrigert for pris- og lønnsvekst. I tillegg mottar VM en infrastrukturbevilgning på 8,2 mill kr, og 4 mill kr over forskningsrammen pga førstestillinger, BOA-virksomhet og publikasjonspoeng. VM har begrenset mulighet til å påvirke egen inntekt gjennom insentivene i IFM. På denne måten har VM i liten grad fått ta del i NTNUs realvekst i årene etter 2005, som i stor grad er knyttet til utdanningsvirksomheten. NTNUs bevilgning fra KD har hatt en realvekst på 8,6 prosent i perioden 2005 til 2013. Veksten har i all hovedsak skjedd innenfor studiepoengproduksjonsbevilgningen, basisbevilgning til nye studieplasser og strategiske forskningsmidler.

Forslag til endring:
Det foreslås å gi VM et påslag i driftsbevilgningen tilsvarende NTNUs prosentvise realvekst i perioden 2005 til 2013. Dette innebærer en økning på 3,2 mill kr.

9. Oppsummering av foreslåtte endringer

Tabellen under er en oppsummering av endringene foreslått for IFM, som beskrevet over i dette notat. Den største endringen er knyttet til infrastrukturkomponenten. Dette er en styrking av NTNUs evne til å ivareta sin infrastruktur og reflekterer NTNUs hovedprofil.

Endringstall

	Total IFM 2012	Alternativ IFM	Infrastruktur	Kontakttid	Basis undervisning	Skjønnsmessig økning	Sum endringer	Forslag ny IFM
AB	74 600	693	-142	4 562	2 797		7 910	82 509
HF	227 138	2 402	-458	2 007		4 000	7 951	235 089
IME	320 438	-884	-2 519	1 699			-1 705	318 734
IVT	353 129	-1 501	10 531	412			9 443	362 572
DMF	197 486	-1 467	28 755		4 875		32 163	229 649
NT	286 200	-2 538	12 668				10 130	296 330
SVT	368 664	3 481	201		8 000		11 682	380 346
VM	50 020	-188	-			3 200	3 012	53 032
Sum	**1 877 675**	**-1**	**49 036**	**8 679**	**15 672**	**7 200**	**80 585**	**1 958 261**

10. Timepriser og indirekte kostnader i IFM i relasjon til IFMs lukningsproblematikk

Timeprisene i IFM er sammen med satser for kontakttid, evalueringstid og innsatstid, en dimensjonerende komponent for undervisnings- og forskningsbevilgningen.

Da IFM ble etablert i 2003-2005, ble timeprisene i IFM fastlagt slik: Personalet deles i tre kategorier: Vitenskapelige stillinger, inkludert førstestillinger og undervisningsstillinger, vit.ass/stipendiat/postdok, og studentassistenter. Gjennomsnittlig timelønn i disse kategoriene beregnes, inkludert sosiale utgifter. På toppen av dette er det lagt på 40 prosent for indirekte kostnader.
Indirektesatsen på 40 prosent benyttes i budsjettering av prosjekter, og dekker generelle kostnader som administrative støttetjenester, kontorhold og arealkostnader og noen andre infrastruktur-kostnader.
Fakultetenes indirekte kostnader er sammensatt annerledes, fordi en del av de generelle overhead-kostnadene dekkes utenom IFM-tildelingen (sentrale administrative funksjoner og en del sentral drift av infrastruktur), og direkte bevilgning til drift av bygninger. En gjennomgang av fakultetenes gjennomsnittlige «reelle» indirekte kostnad viser at denne tilsvarer et påslag på lønn med 15 prosent for forskning og 37 prosent for undervisning, altså under dagens praksis med 40 prosent. Men siden IFM beregner årsverkene som nettotid, må IFMs overheadsats dekke administrativ tid, inkludert ledelsesoppgaver. En overordnet vurdering av slike kostnader viser at et 40 prosent påslag er noe høyere enn de reelle kostnadene. Det foreslåes likevel ikke å endre satsen ut fra denne erkjennelsen.

I tidligere analyser har vi sett at når modellen lukkes gjennom en proporsjonal nedskalering av det totale budsjettet, får det en omfordelingseffekt mellom fakultetene som ikke er tilsiktet. Det er gjort

en analyse av effekten av å lukke modellen gjennom å justere ned overheadsatsen på timeprisen. Den viser at omfordelingseffekten av dette er betydelig mindre. Derfor foreslåes det å ta i bruk justering av overheadsatsen som lukningsmetode.
En analyse av budsjettframskrivingen fram til 2016, viser at en indirekte kostnadssats på mellom 35 og 37 prosent vil lukke modellen. Det vurderes at dette nivået fortsatt vil dekke reelle indirekte kostnader for fakultetene. Derfor foreslåes det at justering av overheadsatsen tas i bruk som lukningsmekanisme for IFM. Den justeringen det er behov for må dokumenteres i budsjettbehandlingen, slik at det kan tas aksjon dersom satser kommer ned på et nivå som ikke dekker reelle overheadkostnader. Det benyttes fortsatt én felles sats for forskning og utdanning, da en differensiert sats vil før til uønskede omfordelingseffekter mellom fakultetene.

Forslag til endring:
Innføre en dynamisk sats for indirekte kostnader i timeprisene i IFM som er slik at modellen ikke har et lukkingsgap. Den dynamiske satsen skal ligge innenfor det området som er reelt for dekning av de indirekte kostnadene. Dette vil føre til at vi unngår de uønskede omfordelingseffektene dagens nedskaleringsmetode gir.

11. Vurderinger av forhold som ikke er tatt inn i justering av modellen

En del tema er brakt opp i diskusjonen om modelljusteringen som rektor ikke har funnet det mulig å ta inn.

a) Bruk av vitenskapelig personell i drift av laboratorieinfrastruktur

IME-fakultetet har brakt frem at en del av deres forsknings- og undervisningsinfrastruktur er av en slik art at det vitenskapelige personalet brukes til drift og vedlikehold. Et typisk eksempel er avanserte programvaresystemer. Også andre fakulteter har avansert utstyr som krever vitenskapelig personales tid.
NTNU har ikke registrering for det vitenskapelige personalets tidsbruk. Det gjør at det vil være en ressurskrevende oppgave å framskaffe verifiserte data for denne tidsbruken. Det er heller ikke økonomisk grunnlag for å legge inn kompensasjon for denne tidsbruken uten at lukningsgapet øker. Det vil medføre underdekning av modellens beregnede kostnader, og omfordeling av midler til de fakultetene som er laboratorietunge. Analysene som viser balansen mellom IFM-fordelingen, og KDs tildelinger viser at det ikke er gode argumenter for en slik omfordeling. Rektor vurderer det derfor slik at denne ressursbruken må fakultetene finne dekning for innenfor den tildeling IFM gir til vitenskapelig personales arbeid med undervisning og forskning.

b) Underdekning av behov for ressurser til å bruke laboratorier i undervisning og forskning.

De laboratorietunge fakultetene har ønsker om å kunne ha en mer laboratorieintensiv virksomhet både i undervisningen og i egenfinansiert forskning enn det dagens økonomiske rammer tillater. Det går både på laboratoriedrift og på anskaffelse og avskrivning av utstyr. Argumenter for dette har vært ført overfor ulike regjeringer, og det har også vært uttalt på politisk hold at det er behov for en styrking av finansieringen av realfag og teknologi i U&H-sektoren. Dette har imidlertid ikke manifestert seg i endring av bevilgningssatsene til disse fagene. Av årsaker som er referert til i foregående avsnitt, finner rektor det derfor ikke mulig å gjøre en slik styrking innenfor NTNUs nåværende budsjett-rammer.

c) Kostnader til HMS-arbeid i laboratorievirksomheten

De økte kravene til HMS-behandling, blant annet til risikovurderinger og annen oppfølging av HMS-forhold gjør at de kostnadene som medgår til dette vil øke utover det som er datagrunnlaget for justering av infrastrukturtildelingen (bokførte kostnader i perioden 2008-2010).
Det er en forståelse om dette som går på at dersom denne komponenten i IFM blir oppdatert igjen om ca 3 år, så vil dette kunne bli fanget opp.

d) Lærerutdanningenes finansiering

Departementet innfører fra 2014 en rammeplan for lærerutdanningen som stiller nye krav til innholdet i utdanningene. Fram til nå har lærerutdanningene og disiplinutdanningene på samme fagfelt benyttet samme emner. De nye kravene gjør at det både faglig og studieplanteknisk kan vise seg å bli vanskelig å opprettholde denne praksisen. Dersom det fører til at vi må dublere betydelige deler av emneporteføljen med separate emner til disiplinprogrammene og til læreprogrammene, trengs det økte basisbevilgninger til disse fagområdene. Rektor vurderer at det ikke er rom for det innenfor dagens budsjettrammer, blant annet fordi øvingsundervisningen er ressurskrevende. Det må derfor bli en politisk diskusjon om dette spørsmålet.

e) Vitenskapsmuséets situasjon

Fra Vitenskapsmuséet hevdes det at deres virksomhet er endret i betydelig grad i de senere årene, både gjennom at omfanget av pålagte oppgaver, og det finansielle grunnlaget for å gjennomføre de forvaltningsoppgaver de har, er svekket.
Muséets ledelse argumenterer for at dette krever en utvidelse av de økonomiske rammene som er til dels betydelig større enn den budsjettjusteringen som er foreslått for VM i denne saken. De endringer som er kommet har ikke resultert i at departementet har endret sine bevilgninger til museumsvirksomheten ved universitetene. Rektor finner derfor at dette er et grunnleggende spørsmål om muséumsvirksomhetens plass i universitetet som går utover det som det er naturlig å ta opp i en sak om revisjon av IFM.

f) Kunstnerisk og arkitektonisk virksomhet.

Et tilbakevendende spørsmål i budsjettmodellsammenheng er spørsmålet om hvordan de utøvende kunstfagene (musikk og kunstfagene ved KiT), og arkitektonisk virksomhet skal komme innenfor systemet med produksjonsbaserte insentiver. Så langt har det ikke blitt etablert et nasjonalt system for dette, og NTNU har ikke kommet i mål med å utvikle et slikt system for eget bruk. Rektor har derfor foreslått noen skjønnsmessige justeringer i budsjettene til HF og AB for å kompensere for dette. Miljøene sier selv at de heller ønsker seg en insentivordning. Rektors vurdering er at det må man komme tilbake til en vurdering av når forslag til et slikt system er framkommet.

12. Innfasing av revidert IFM

Styret vedtok i S-sak 15/12 NTNUs nye internhusleiemodell. I dette lå det at BOA husleie skulle innføres i sammenheng med revidert IFM. Grunnen til dette er at deler av revideringen skal finansieres av midlene som dras inn fra fakultetene gjennom BOA husleie. Den økte basisbevilgningen som følge av nye studieplasser gjennom KDs budsjettmodell, som vil øke fram til 2017, vil også bidra til å finansiere de foreslåtte endringene. I lys av disse finansieringsplanene er det hensiktsmessig å fase inn revidert IFM over en treårsperiode.

Forslag til endring:
Det foreslås å fase inn revidert IFM og ny BOA internhusleie simultant over tre år, 2014-2016.
Innfasingen skjer ved at BOA-internhusleie får 1/3-effekt i 2014, 2/3 i 2015 og full effekt i 2016.

Vedlegg
1: Sammenfatning av S-sak 14/12 og 47/12.
2: Timepriser og indirekte kostnader i IFM i relasjon til IFMs lukningsproblematikk.